

Bemærkninger til forslaget

Skattemyndighederne har efter de gældende regler ret til at anvende anonyme oplysninger i lignings- og kontrolarbejdet.

Myndighederne indledte i 1994 en aktion for at komme sort arbejde og socialt bedrageri til livs. Aktionen gik ud på at opfordre almindelige borgere til at indberette medborgere, kolleger og naboer til de offentlige myndigheder.

Skatteministeren kender ikke omfanget af anvendelsen af anonyme henvendelser, jf. svar på spørgsmål nr. 1081 af 18. januar 1996 af Kim Behnke (FP), jf. Folketingets forhandlinger side 3647. Forslagsstillerne har imidlertid undersøgt sagen og kan oplyse, at den senere tids offentlige omtale og en landsdækkende rundspørge udarbejdet af Jyllands-Posten til landets 275 kommuner og 31 told- og skatteregioner viser, at antallet af henvendelser fra borgere, der ønsker at være anonyme, er kraftigt stigende.

Opgørelsen bekræfter, at 153 kommuner og 21 regioner inden for de sidste seks måneder af 1994 modtog mindst 3.800 anonyme anmeldelser om sort arbejde eller socialt bedrageri.

Det beror på en konkret vurdering af en anonym oplysning i den pågældende skatteforvaltning eller told- og skatteregion, om oplysningen skal anvendes i lignings- og kontrolarbejdet. Det er forslagsstillerens holdning, at et samfund, der bygger sin offentlige administration på borgernes forhold til anonyme indberetninger, anmeldelser og angiveri, ikke er et værdigt samfund, men nærmere er betegnende for totalitære regimer, der opfordrer borgerne til at angive hinanden, for at myndighederne kan forfølge borgere, der ikke følger statsmagtens påbud og regler.

Regeringen har ingen moralsk ret til at benytte sig af totalitære metoder for at opkræve sine skatter og afgifter, og forsøget på at give kampen mod sort arbejde og socialt bedrageri et skær af retfærdighed eller moralsk lødighed er usmageligt.

Folketingets Ombudsmand, Hans Gammeltoft Hansen, udtaler til Politiken den 16. december 1995, at han er »betænkelig« ved brugen af anonyme undersøgelser i den offentlige sektor. Samme holdning udviser en række kommuner. Her kan nævnes Dron-

ninglund Kommune, Sundsøre Kommune, Fåborg og Jægerspris Kommuner samt Skibby Kommune, som oplyser, at de afviser anonyme anmeldelser.

Af retssikkerhedsmæssige grunde er det utilfredsstillende, at der på et så principielt område kan være væsentlige lokale og regionale forskelle på skattemyndighedernes brug af anonyme oplysninger.

For både skattemyndighederne og borgerne – såvel de, som giver oplysningerne, som dem, de vedrører – er det en fordel med klare og entydige retningslinjer på området. Dette krav lever den nuværende ordning ikke op til. Den enkleste løsning på dette er, som dette beslutningsforslag anviser, helt at bringe skattemyndighedernes anvendelse af anonyme oplysninger til ophør.

Der eksisterer ingen positiv hjemmel til at anvende anonyme oplysninger i f.eks. lignings- og kontrolarbejdet, oplyser skatteministeren i svaret på spørgsmål nr. 1080 af 18. januar 1996 af Kim Behnke (FP), Folketingets forhandlinger side 3647. Det er forslagsstillerens holdning, at der her er tale om etik, der smuldrer, når myndighederne benytter sig af anonyme tips i forbindelse med udførelse af deres arbejde og funktion. Det er et udslag af, at politik gøres til moral i befolkningen, hvor nogle borgere egenhændigt påtager sig kampen mod uretmæssig fordeling af skattepenge og sociale goder. Vi taler her om et selvretfærdighedssamfund, hvor vi bliver hinandens kontrol-lanter.

For skattelovgivningen gælder det særlige forhold, at borgeren bliver udsat for omvendt bevisførelse. Hvis skattemyndighederne mener, at en borger har begået uregelmæssigheder i forhold til skattelovgivningen, er det borgerens opgave at bevise, at dette ikke er tilfældet. Skatteborgeren skal da betale de skatter, myndighederne anslår, og ikke før borgeren kan bevise sin uskyld, kan vedkommende få pengene tilbage.

Forhenværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen (V) traf den prisværdige beslutning, at hvis en skatteborger havde vundet en sag mod skattemyndighederne, kunne myndighederne ikke anke sagen til Landsskatteretten. Hvis borgeren derimod tabte sa-